

दानिएलचे पुस्तक - एकशे एकोणऐंशीवे

मध्यरात्रीची आर्त हाक आणि रोमची भविष्यवाणीतील भूमिका: दानिएलच्या पुस्तकातील शेवटचे दिवस उलगडताना

Jeff Pippenger
2024-04-09

दानियेलच्या पुस्तकाच्या दृष्टीने आपण आता पवित्र भूमीवर उभे आहोत, कारण आपण त्या वचनेपर्यंत पोहोचलो आहोत जी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांसाठीच्या मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचे प्रतिनिधित्व करतात. ही वचने उंचावून धरण्यात आलेल्या ध्वजवाहकांच्या शिक्कामोर्तब होण्याचीही ओळख करून देतात. हीच ती वचने आहेत, जी शेवटच्या दिवसांशी संबंधित असलेल्या आणि उघड करण्यात आलेल्या दानियेलच्या पुस्तकातील भाग आहेत, आणि “काळ समीप आला आहे” तेव्हा, सोळाव्या वचनात कृपाकाळ समाप्त होण्याच्या अगोदर, उघड करण्यात आलेल्या येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाविषयी दानियेलच्या अभिव्यक्तीचे प्रतिनिधित्व करतात.

रोमच ते दर्शन स्थापन करते, जसे अकराव्या अध्यायातील चौदाव्या वचनात दर्शविले आहे; म्हणूनच अकराव्या ते पंधराव्या वचनांमधून आपण मार्गक्रमण करीत असताना रोमकडे बारकाईने पाहणे महत्त्वाचे आहे; कारण जिथे “दर्शन नाही, तिथे लोक नष्ट होतात,” आणि जर तुम्ही यश्या अध्याय सात, वचने आठ आणि नऊ, यांवर विश्वास ठेवणार नाही, तर “निश्चितच तुम्ही स्थिर राहणार नाही.”

उरियाह स्मिथ यांनी त्यांच्या Daniel and the Revelation या पुस्तकात किमान चार वेळा एका भविष्यवाणीविषयक नियमाचा उल्लेख केला आहे. त्या नियमानुसार, एखाद्या भविष्यवाणीतील सत्तेची ओळख ती देवाच्या लोकांशी “संबंधित” होईपर्यंत भविष्यवाणीमध्ये केली जात नाही. पहिल्यांदा त्यांनी या नियमाचा उल्लेख बाबेलचा भविष्यवाणीतील साक्ष्यात परिचय होण्याच्या संदर्भात केला आहे.

“अर्थनिर्णयाचा हा एक स्पष्ट नियम आहे की, जेव्हा राष्ट्रे देवाच्या लोकांशी इतक्या प्रमाणात संबंधित होतात की पवित्र इतिहासाची नोंद पूर्ण करण्यासाठी त्यांचा उल्लेख आवश्यक ठरतो, तेव्हा भविष्यवाणीत त्यांची नोंद आढळेल अशी आपण अपेक्षा करू शकतो.” उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 46.

किमान आणखी तीन वेळा, स्मिथ या नियमाचा उल्लेख करतो, आणि त्या तिन्ही ठिकाणी तो यहुद्यांच्या “संधी”कडे निर्देश करतो; परंतु एका संदर्भात तो त्या संधीची पूर्तता इ.स.पू. १६२ मध्ये झाली असे ओळखतो, तर इतर दोन संदर्भ आधुनिक इतिहासकारांशी सुसंगत आहेत, जे यहुदी आणि रोम यांच्यातील “संधी”ची पूर्तता इ.स.पू. १६१ मध्ये झाली असे ओळखतात.

“पृथ्वीवरील राज्यसत्ता भविष्यवाणीत तोपर्यंत आणल्या जात नाहीत, जोपर्यंत त्या कोणत्या ना कोणत्या प्रकारे देवाच्या लोकांशी संबंधित होत नाहीत, हे वाचकाला स्मरण करून देणे अनावश्यक आहे. ख्रिस्तपूर्व 161 मध्ये झालेल्या प्रसिद्ध यहुदी करारामुळे रोम त्या काळी देवाचे लोक असलेल्या यहुद्यांशी संबंधित झाले. 1 Maccabees 8; Josephus's Antiquities, book 12, chapter 10, section 6; Prideaux, Vol. II, page 166. परंतु याच्या सात वर्षे आधी, म्हणजे ख्रिस्तपूर्व 168 मध्ये, रोमने मॅसिडोनियावर विजय मिळवून त्या देशाला आपल्या साम्राज्याचा एक भाग बनविले होते. म्हणून, ज्या प्रकारे बोकडाच्या जिंकून घेतलेल्या मॅसिडोनियन शिंगापासून रोम इतर दिशांनी नवीन विजयांसाठी पुढे जात आहे, त्याच प्रकारे रोम भविष्यवाणीत आणले जाते. म्हणून, संदेष्ट्यास ते बोकडाच्या शिंगापैकी एकापासून बाहेर येत असल्याप्रमाणे दिसले, किंवा या भविष्यवाणीत त्याविषयी तसे बोलणे योग्य ठरते.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

परंतु स्मिथ असेही नमूद करतात की ते इ.स.पू. १६२ होते.

“तीच सत्ता पवित्र भूमीतही उभी राहून तिला गिळंकृत करणार होती. इ.स.पूर्व १६२ मध्ये रोम देवाच्या लोकांशी, म्हणजे यहुद्यांशी, संधिद्वारे जोडले गेले; आणि त्या तारखेपासून भविष्यवाणीय कालगणनेत तिला एक प्रमुख स्थान प्राप्त होते. तथापि, इ.स.पूर्व ६३ पर्यंत तिला यहुदियावर प्रत्यक्ष विजयाद्वारे अधिकारक्षेत्र प्राप्त झाले नव्हते; आणि ते पुढील प्रकारे झाले.” उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 259.

आणि मग तिसऱ्यांदा तो त्या घटनेचा उल्लेख करतो, तेव्हाही तो पुन्हा इ.स.पू. १६१ असेच म्हणतो.

“सत्तर आठवड्यांच्या शेवटापर्यंत साम्राज्याच्या लौकिक घटनांमधून आपल्याला खाली आणल्यानंतर, संदेष्टा, २३ व्या वचनात, आपल्याला त्या काळात परत नेतो जेव्हा रोमकर यहुदी कराराद्वारे देवाच्या लोकांशी थेट संबंधित झाले, इ.स.पू. १६१ मध्ये; आणि त्या बिंदूपासून मग घटनांच्या सरळ क्रमाने आपल्याला मंडळीच्या अंतिम विजयापर्यंत, आणि देवाच्या सार्वकालिक राज्याच्या स्थापनेपर्यंत नेले जाते. सिरियन राजांकडून अत्यंत क्लेशदायक रीतीने पीडिले जात असल्यामुळे, यहुद्यांनी रोमकरांची मदत मागण्यासाठी आणि त्यांच्याशी ‘मैत्री व संघबंधाचा करार’ करण्यासाठी रोमकडे एक दूतमंडळ पाठविले. १ मक्काबी ८; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chapter 10, section 6. रोमकरांनी यहुद्यांची विनंती ऐकली आणि त्यांना पुढील शब्दांत मांडलेला एक हुकूम मंजूर केला:—”

“‘यहुदी राष्ट्राबरोबर साहाय्य व मैत्री यांविषयीचा सिनेटचा हुकूम. रोमनांच्या अधीन असलेल्या कोणालाही यहुदी राष्ट्राविरुद्ध युद्ध करणे, किंवा त्यांना धान्य, जहाजे, किंवा पैसा पाठवून अशा करणाऱ्यांना मदत करणे कायदेशीर ठरणार नाही; आणि यहुद्यांवर जर कोणताही आक्रमण केला गेला, तर रोमन आपल्या सामर्थ्याप्रमाणे त्यांना मदत करतील; आणि पुन्हा, रोमनांवर जर कोणताही आक्रमण केला गेला, तर यहुदी त्यांना मदत करतील. आणि जर यहुद्यांची इच्छा या साहाय्याच्या करारात काही वाढ करण्याची किंवा त्यातून काही काढून टाकण्याची असेल, तर ते रोमनांच्या सामाईक संमतीने केले जाईल. आणि अशी जी कोणतीही भर घातली जाईल, ती अंमलात राहिली.’ ‘हा हुकूम,’ जोसेफस म्हणतो, ‘यूहन्नाचा पुत्र यूपोलेमस आणि एलिआझराचा पुत्र जेसन यांनी लिहिला होता, जेव्हा यहुदी राष्ट्राचा प्रधान याजक यहुदा होता, आणि त्याचा भाऊ शिमोन सैन्याचा सेनापती होता. आणि हा पहिला करार होता जो रोमनांनी यहुद्यांबरोबर केला, आणि तो अशा प्रकारे पार पाडण्यात आला होता.’”
Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

स्मिथ यांनी इ.स.पू. १६२ हे वर्ष का उद्धृत केले, हे स्पष्ट करणे माझे उद्दिष्ट नाही; त्याविषयी माझा केवळ एवढाच समज आहे की ती एक मुद्रणदोषजन्य चूक असावी. माझा मुद्दा असा आहे की, त्यांनी ज्याला “अर्थलक्षणाचा एक प्रकट नियम, की राष्ट्रे भविष्यवाणीत तेव्हा लक्षात येतील अशी आपण अपेक्षा धरू शकतो, जेव्हा ती देवाच्या लोकांशी इतकी संबंधित होतात की पवित्र इतिहासाच्या नोंदी परिपूर्ण करण्यासाठी त्यांचा उल्लेख आवश्यक ठरतो,” असे संबोधले आहे, त्या बाबतीत त्यांनी दिलेल्या भराचा संदर्भ मी घेत आहे. जेव्हा स्मिथ त्या नियमावर भर देतात, तेव्हा ते असे दर्शवितात की रोम देवाच्या लोकांशी इ.स.पू. १६१ मध्ये तेवीसाव्या वचनातील “करार” येथे संबंधित झाले; परंतु स्मिथ असेही दर्शवितात की रोमचा भविष्यसूचक कथनात प्रथम परिचय इ.स.पू. २०० मध्ये होतो, म्हणजे इ.स.पू. १६१ च्या एकोणचाळीस वर्षे आधी.

“आता एक नवीन सामर्थ्य प्रकट होते,—‘तुझ्या लोकांतील लुटारू;’ बिशप न्यूटन म्हणतात, शब्दशः, ‘तुझ्या लोकांचे भंग करणारे.’ टायबरच्या तीरांवर, दूरवर, एक राज्य महत्त्वाकांक्षी योजना आणि गूढ हेतू यांवर स्वतःचे पोषण करित होते. प्रारंभी लहान आणि दुर्बल असलेले ते, सामर्थ्य आणि जोम यांत आश्चर्यकारक वेगाने वाढले; आपले पराक्रम आजमावण्यासाठी आणि आपल्या युद्धप्रिय भुजेचे बळ तपासण्यासाठी, सावधपणे इथे-तिथे हात पसरवीत राहिले; आणि मग, स्वतःच्या शक्तीची जाणीव होताच, पृथ्वीवरील राष्ट्रांमध्ये त्याने निर्भयपणे आपले मस्तक उंचावले, आणि अजिंक्य हाताने त्यांच्या व्यवहारांचे सुकाणू हस्तगत केले. यानंतर रोम हे नाव इतिहासाच्या पृष्ठावर प्रकट होते, आणि दीर्घ युगांपर्यंत जगाच्या व्यवहारांवर नियंत्रण ठेवण्यास, तसेच काळाच्या समाप्तीपर्यंत राष्ट्रांमध्ये प्रबळ प्रभाव टाकण्यास नियोजित ठरते.”

“रोम बोलले; आणि लवकरच सीरिया व मॅसेडोनिया यांनी त्यांच्या स्वप्नांच्या रूपावर एक बदल येताना पाहिला. रोमकरांनी इजिप्तच्या तरुण राजाच्या बाजूने हस्तक्षेप केला, आणि अँटिओकस व फिलिप यांनी आखून ठेवलेल्या विनाशापासून त्याचे संरक्षण व्हावे असा त्यांनी निर्धार केला. हे इ.स.पू. २०० वर्षी घडले, आणि सीरिया व इजिप्तच्या व्यवहारांत रोमकरांनी केलेल्या पहिल्या महत्त्वपूर्ण हस्तक्षेपांपैकी हे एक होते.” उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 256.

इ.स.पू. २०० या वर्षी रोमचा प्रथम भविष्यवाणीय कथानकात परिचय करून दिला जातो, आणि चौदाव्या वचनातील तो परिचय, दानिएलच्या संपूर्ण पुस्तकातील रोमविषयीचा सर्वात महत्त्वपूर्ण उल्लेख आहे; कारण हेच ते वचन आहे जे दर्शनाची स्थापना करणारे प्रतीक म्हणून रोमची व्याख्या करते. स्मिथ भविष्यवाणीच्या अशा नियमावर भर देऊ शकला, आणि त्यानंतर इ.स.पू. १६१ हे वर्ष उद्धृत करत असतानाच, इ.स.पू. २०० हे वर्ष रोमच्या सामर्थ्याचा “परिचय” झाला तो बिंदू म्हणूनही ओळखू शकला, ही गोष्ट मी सोडवू इच्छितो असा प्रश्न नाही. मला जर एखादा प्रश्न सोडवायचा असेल, तर तो असा असेल की स्मिथने जसा तो नियम परिभाषित केला आहे, तो वैध आहे की नाही. जर तो वैध असेल, तर मग मी असा युक्तिवाद करीन की चौदाव्या वचनाचा इ.स.पू. १६१ मधील करारापूर्वी घडलेल्या यहुदांशी संबंधित एखाद्या संबंधाशी संबंध असला पाहिजे.

मला समजते की तेराव्या ते पंधराव्या वचनांचा इतिहास अखेरच्या दिवसांतील अशा एका इतिहासाची ओळख करून देतो, जेव्हा पोपीय रोम भविष्यवाणीच्या इतिहासात हस्तक्षेप करते, आणि ती हे संयुक्त संस्थानांच्या संबंधाने करते; त्या इतिहासात तेच देवाचे लोक आहेत. कारण येशू नेहमीच आरंभावून अंताचे चित्रण करतो, म्हणून इ.स.पू. २०० हे वर्ष, जेव्हा मूर्तिपूजक रोम इतिहासात आले, त्याचा त्या इतिहासातील देवाच्या लोकांशी काही संबंध असणे आवश्यक आहे. त्यामुळे, इ.स.पू. २०० मध्ये रोम आणि यहुदी यांच्यात थेट संबंध त्याला आढळला नसला तरीही, मी स्मिथच्या नियमाशी सहमत आहे.

अकरावी आणि बारावी वचने इ.स.पू. २१७ मध्ये घडलेल्या राफिया येथील युद्धातील विजय व त्यानंतरची स्थिती यांची ओळख करून देतात. हे युद्ध अँटिओकस तिसरा मॅग्नस, अथवा “महान”, याच्या नेतृत्वाखालील सेल्युसिड साम्राज्य आणि राजा टॉलेमी चौथा फिलोपातोर याच्या नेतृत्वाखालील इजिप्तच्या टॉलेमिक राज्य यांच्यामध्ये झाले. हे युद्ध कोएल-सिरिया (दक्षिण सिरिया) आणि दक्षिण पॅलेस्टाईन यांवरील नियंत्रणासाठी चाललेल्या संघर्षाच्या काळात झाले; हे प्रदेश टॉलेमिक आणि सेल्युसिड राज्यांमध्ये वादग्रस्त होते. राफिया येथील टॉलेमी चौथा फिलोपातोर याच्या विजयामुळे त्याला काही काळाकरिता कोएल-सिरिया आणि दक्षिण पॅलेस्टाईनवरील नियंत्रण टिकवून ठेवता आले.

इ.स.पू. २०० मध्ये, सतरावर्षांनी घडलेले पानियमचे युद्ध, जे माउंट पानियमचे युद्ध किंवा पानेआसचे युद्ध या नावांनीही ओळखले जाते, हे राजा अँटिओकस तिसरा यांच्या नेतृत्वाखालील सेल्युसिड साम्राज्य आणि राजा टॉलेमी पाचवा यांच्या नेतृत्वाखालील इजिप्तच्या टॉलेमिक राज्य यांच्यामध्ये झाले.

एकतीस वर्षांनंतर, इ.स.पू. 167 मध्ये, यहुदी धार्मिक प्रथांचे दमन करण्याच्या आणि हेल्लेनिस्टिक संस्कृती लादण्याच्या सेल्युसिड साम्राज्याच्या प्रयत्नांविरुद्धचा यहुदी उठाव असलेला मक्काबी बंड, आता आधुनिक इस्राएलमध्ये असलेल्या यहुदिया प्रदेशातील मोदेइन या लहानशा नगरात सुरू झाला.

प्रश्नातील घटना ही कुप्रसिद्ध ग्रीक सेल्युसिड शासक, अँटिओकस चतुर्थ एपिफेनीस, याच्याशी संबंधित होती; त्याने यहुदी लोकसंख्येवर कठोर हेल्लेनिस्टिक प्रथा लादल्या होत्या, ज्यामध्ये यहुदी धार्मिक विधींच्या पालनास मनाई करणे आणि यरुशलमातील मंदिराचे अपवित्रीकरण करणे यांचा समावेश होता. आपल्या आज्ञा अंमलात आणण्यासाठी अँटिओकसने विविध नगरांमध्ये व खेड्यांमध्ये प्रतिनिधी पाठविले, जेणेकरून तेथील यहुदी रहिवाशांना त्याच्या आदेशांचे पालन करण्यास भाग पाडता येईल.

मोदिन येथे, सेल्युसिड अधिकाऱ्यांपैकी एक जण राजाच्या फर्मानाची अंमलबजावणी करण्यासाठी आला; त्याने तेथील यहुदी रहिवाशांना मूर्तिपूजक विधींमध्ये सहभागी होण्याची आणि ग्रीक देवतांना अर्पणे अर्पण करण्याची आज्ञा

केली. मत्तथियास नावाच्या एका वृद्ध यहुदी याजकाने त्या आदेशाचे पालन करण्यास नकार दिला आणि बलिदान अर्पण करण्यासाठी पुढे आलेल्या एका यहुद्याला तसेच त्या सेल्युसिड अधिकाऱ्यालाही ठार मारले. मत्तथियास आणि त्याच्या कुटुंबीयांनी केलेल्या या प्रतिकारक कृत्याने सेल्युसिड सत्तेविरुद्ध झालेल्या मक्काबी उठावाची सुरुवात झाली.

मत्तथियास आणि त्याचे पाच पुत्र, ज्यांच्यामध्ये यहुदा मक्काबी याचाही समावेश होता, डोंगराळ प्रदेशात पळून गेले आणि सेल्युसिड सैन्याविरुद्ध छापामार युद्ध सुरू केले. कालांतराने त्या बंडाने सामर्थ्य आणि पाठिंबा मिळवत वाढ घेतली, आणि त्यामुळे सेल्युसिडांविरुद्ध लष्करी विजयांची मालिका घडून आली.

इ.स.पू. १६७ मधील मोदिन येथील घटना या यहुदी इतिहासातील एक निर्णायक क्षण होत्या; त्यांनी मक्काबी बंडाची सुरुवात तसेच परकीय सत्तेविरुद्ध धार्मिक स्वातंत्र्य आणि स्वातंत्र्यासाठीच्या संघर्षाची नोंद केली. हनुक्का उत्सवात स्मरणात ठेवली जाणारी ऐतिहासिक घटना दर्शविणारे यरुशलेममधील दुसऱ्या मंदिराचे पुनःसमर्पण इ.स.पू. १६४ मध्ये घडले, म्हणजेच ते तेवीसाव्या वचनातील “संधी”च्या तीन वर्षे आधी झाले.

यरुशलेम आणि मंदिर पुन्हा हस्तगत केल्यानंतर, मकाबी लोकांनी मंदिरातील अन्यधर्मी अपवित्रता दूर करून ते त्याच्या योग्य धार्मिक उपयोगासाठी पुनर्स्थापित केले. परंपरेनुसार, त्यांना अभिषिक्त तेलाचा केवळ एकच लहान कलश सापडला, जो मेनोराह फक्त एका दिवसापुरता प्रज्वलित ठेवण्यासाठी पुरेसा होता. प्रत्यक्षात, त्या घटनेचा कोणताही समकालीन ऐतिहासिक साक्षीदार अस्तित्वात नाही, आणि सहाव्या शतकापर्यंत ही यहुदी दंतकथा साहित्यामध्ये आढळत नाही. सिस्टर व्हाइट धर्मत्यागी यहुदी मंडळीची तुलना कॅथोलिक चर्चशी करतात, विशेषतः यावर भर देत की दोन्ही चर्च आपला धर्म मानवी चालीरीती आणि परंपरांवर आधारतात. जसे पोपसत्ताक चर्चच्या इतिहासातील अनेक विविध बनावट चमत्कारांना कोणताही ऐतिहासिक साक्षीदार नाही, तसेच एका दिवसापुरते असलेले तेल आठ दिवस टिकल्याची दंतकथेलाही कोणताही ऐतिहासिक साक्षीदार नाही.

दानियेल अध्याय अकराच्या दहाव्या वचनात, चाळीसाव्या वचनातील तीन लढायांपैकी पहिली लढाई ओळखली जाते, ज्या मी यापूर्वी शीतयुद्धातील तीन लढाया, तसेच तीन प्रतिनिधिक युद्धे, म्हणून ओळखल्या आहेत. एका भगिनीने युक्रेनियन युद्धाला, जे या तीन युद्धांपैकी दुसरे आहे, शीतयुद्धे असे मी संबोधल्याविषयी प्रश्न उपस्थित केला, कारण तिने योग्यच निदर्शनास आणून दिले की तेथे विपुल मृत्यू आणि विध्वंस झाला आहे. मी पूर्वीच्या लेखांमध्ये “शीतयुद्ध” म्हणून ज्यांची व्याख्या केली आहे त्या तीन लढाया, या संज्ञेत मांडल्या गेल्या, जेणेकरून या तीन लढायांमध्ये आणि प्रकटीकरण तेराच्या पृथ्वी-पशूच्या इतिहासकाळात घडणाऱ्या तीन महायुद्धांमध्ये भेद स्पष्ट करता येईल. ही तीन युद्धे प्रतिनिधिक युद्धे आहेत आणि त्यांची अशीही व्याख्या करण्यात आली आहे.

उष्ण युद्धाला शीतयुद्ध म्हणून ओळखण्यातील विसंगती दूर करण्यासाठी, यापुढे या लेखांमध्ये मी त्या तीन युद्धांना “चाळीसाव्या वचनातील तीन युद्धे” किंवा प्रतिनिधी युद्धे असे संबोधण्याचा मानस बाळगतो. माझ्या व्याख्येनुसार, चाळीसाव्या वचनातील तीन युद्धांमध्ये १७९८ चे युद्ध समाविष्ट नाही, जरी ते चाळीसाव्या वचनाचा एक भाग असले तरी; परंतु त्यात केवळ अंतकाळातील १९८९ पासून चाळीसाव्या वचनातील एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या नियमापर्यंतची ती तीन युद्धेच समाविष्ट आहेत. ही तीन युद्धे अधिक योग्य रीतीने प्रतिनिधी युद्धे म्हणून ओळखली जातात, जी उत्तराच्या राजाचा आणि दक्षिणाच्या राजाचा यांच्यातील युद्धाच्या संदर्भात पूर्ण केली जातात; आणि चाळीसाव्या वचनाच्या इतिहासात ही युद्धे कॅथलिक धर्म (उत्तराचा राजा) आणि कम्युनिझम (दक्षिणाचा राजा) यांच्यातील संघर्षाचे प्रतिनिधित्व करतात.

त्या तीन युद्धांपैकी पहिले युद्ध १९८९ मध्ये कम्युनिझमवर कॅथोलिक धर्माच्या विजयाची ओळख करून देते, कारण १९८९ मध्ये पोपपदाने आपल्या प्रतिनिधी सेनेसह—जिचे प्रतिनिधित्व संयुक्त राज्यांनी केले—सोव्हिएत संघाला झाडून काढण्यात सहभाग घेतला, जरी रशिया, म्हणजेच मस्तक (किंवा “किल्ला”), उभाच राहिला. सध्याचे युक्रेनियन युद्ध हे पुन्हा एकदा कॅथोलिक धर्म आणि कम्युनिझम यांच्यातील युद्ध आहे, ज्यात पोपपद रशियाविरुद्ध आपल्या प्रतिनिधी म्हणून युक्रेनियन सरकारचा उपयोग करीत आहे, तसेच पोपपदाच्या पूर्वीच्या प्रतिनिधी शक्तीचे, म्हणजे संयुक्त राज्यांचे, आणि त्यासह उर्वरित जागतिकतावादी पाश्चिमात्य जगाचे समर्थनही त्याला लाभत आहे. त्या

युद्धाचे प्रतिनिधित्व अकराव्या आणि बाराव्या वचनांत केले आहे, आणि ते असे दर्शविते की कम्युनिझम (रशिया) कॅथोलिक धर्मावर विजय मिळविल.

त्या तीन प्रतिनिधीयुद्धांपैकी तिसरे युद्ध पंधराव्या वचनात पानियमच्या युद्धाच्या रूपाने दर्शविलेले आहे. ते युद्ध टॉलेमिक राज्य (दक्षिणेचा राजा) आणि सेल्युसिड राज्य (उत्तरेचा राजा) यांच्यामध्ये झाले. त्या युद्धात कॅथोलिक धर्माची प्रतिनिधी सेना पुन्हा एकदा संयुक्त संस्थाने आहे.

१९८९ मधील पहिल्या युद्धात, संयुक्त राज्यांच्या रिपब्लिकन शिंगाची प्रतिनिधी सेना पोपसत्तेने सोव्हिएत संघाची राजकीय रचना पाडण्यासाठी वापरली, तर तिचे शीर (रशिया) अबाधित ठेवले. दुसऱ्या युद्धात, जे युक्रेनियन युद्ध आहे, नाझींची प्रतिनिधी सेना रशियाकडून पराभूत होते. तिसऱ्या युद्धात संयुक्त राज्ये, पोपसत्तेची प्रतिनिधी सेना, पुन्हा दक्षिणेच्या राजावर विजय मिळवितात.

त्या तीन युद्धांवर "सत्य"ची मुद्रा आहे; आणि पहिले व शेवटचे युद्ध संयुक्त राज्यांच्या विजयी प्रतिनिधी सैन्याद्वारे लढले जातात. पहिल्या युद्धात दक्षिणेच्या राजाचे मस्तक अक्षत ठेवले गेले, आणि तिसऱ्या युद्धात संयुक्त राज्यांचे प्रतिनिधी सैन्यच दक्षिणेच्या राजाचे मस्तक बनते. दुसरे प्रतिनिधी सैन्य दुसऱ्या महायुद्धात पोपसत्तेचेही प्रतिनिधी सैन्य होते. दोन्ही प्रसंगांत नाझीवादाचे प्रतिनिधी सैन्य पराभूत झाले होते आणि होईल. सोळाव्या वचनापूर्वी, जेव्हा त्रिगुणित ऐक्य साध्य होते, तेव्हा पोपसत्ता आपल्या सर्व शत्रूंना पूर्णपणे वश करते.

"टॉलेमी [पुतिन] याच्याकडे आपल्या विजयाचा योग्य उपयोग करण्याइतकी दूरदृष्टी नव्हती. जर त्याने आपल्या यशाचा पुढील पाठपुरावा केला असता, तर तो कदाचित अँटिओकसच्या संपूर्ण राज्याचा स्वामी झाला असता; परंतु केवळ काही धमक्या आणि काही धाक दाखवून समाधान मानून, त्याने शांतता केली, जेणेकरून तो स्वतःला आपल्या पशुतुल्य वासनांच्या अखंड आणि अनियंत्रित भोगास अर्पण करू शकेल. अशा रीतीने, आपल्या शत्रूवर विजय मिळविल्यानंतरही, तो आपल्या दुर्गुणांनी पराभूत झाला; आणि ज्यामुळे तो एक महान नाव प्रस्थापित करू शकला असता, ते विसरून, त्याने आपला काळ मेजवान्या आणि व्यभिचार यात घालविला."

"त्याच्या यशामुळे त्याचे हृदय उंचावले गेले, परंतु त्यामुळे तो बळकट होण्यापासून फार दूर होता; कारण त्याने त्याचा जो अपकीर्तिकर उपयोग केला, त्यामुळे त्याचे स्वतःचे प्रजाजन त्याच्याविरुद्ध बंड करू लागले." उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 254.

पुतिनाचा विजय त्याच्या अंताची खूण ठरतो, याचे दुसरे साक्ष यहुदाच्या दक्षिण राज्यातील राजा उज्जीयाह याच्याशी संबंधित आहे; त्याचे हृदयही त्याच्या लष्करी विजयांमुळे उंचावले गेले, आणि त्यानंतर, पटोलेमीप्रमाणेच, त्याने पवित्रस्थानात याजकांचे कार्य करण्याचा प्रयत्न केला; आणि त्याला कुष्ठरोगाचा प्रहार झाला व त्याला तात्काळ सत्तेतून दूर करण्यात आले. युक्रेनमधील युद्धातील पुतिनाचा विजय हा दक्षिणेचा राजा (नास्तिकतेचा राजा) म्हणून त्याच्या अंताची सुरुवात दर्शवितो. त्याचा अंत हा चाळीसाव्या वचनातील भविष्यवाणीतील दक्षिणेच्या राजाच्या (फ्रान्सच्या) प्रारंभाद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आला होता, ज्याने पटोलेमीच्या बाबतीत घडल्याप्रमाणे नेतृत्व उलथवून टाकणारी एक क्रांती दर्शविली. पुतिनाचा अंत सोव्हिएत संघाच्या अंताद्वारेही दर्शविला गेला होता, जिथे नेत्याने (गोर्बाचेव्हने) सोव्हिएत संघ विसर्जित केला, आणि तत्काळ संयुक्त राष्ट्रसंघात नोकरी स्वीकारली, जो अंतिम दिवसांतील नास्तिकतेचे जागतिकतावादी प्रतीक, दक्षिणेचा राजा आहे. युक्रेनमधील पुतिनाच्या विजयानंतर, तो वॉटरलू येथील नेपोलियनद्वारे आणि त्यानंतर झालेल्या निर्वासनाद्वारेही प्रतिरूपित केला जातो; तसेच, राजा उज्जीयाह, त्याच्या कुष्ठरोगासह आणि त्यानंतर झालेल्या निर्वासनासह, तसेच पटोलेमीच्या मद्यधुंद अंताद्वारे आणि १९८९ मधील सोव्हिएत संघाच्या अंताद्वारेही.

पानीयुमची लढाई इ.स.पूर्व 200 मध्ये घडली, आणि अगदी त्याच वर्षी रोम इतिहासात उघडपणे हस्तक्षेप करते. त्यांचा भविष्यवाणीच्या कथनात प्रवेश हा सोळाव्या वचनात दर्शविलेल्या आणि इ.स.पूर्व 63 मध्ये पूर्ण झालेल्या यरुशलेमच्या जिंकण्यापूर्वीचा आहे; त्या वेळी तिने घोषित केले की ती इजिप्तमधील बालक-राजाची रक्षणकर्ती आहे.

चाळिसाव्या वचनातील तिसऱ्या लढाईत, ज्यात उत्तर व दक्षिणेचे राजे सहभागी आहेत, पोपसत्ता पुन्हा इतिहासात प्रवेश करील, रशियाची संरक्षिका असल्याचे भासवीत. त्याच वेळी प्रतीकात्मक प्रकारात सेल्युकसने पानीयुमच्या लढाईत टॉलेमीचा पराभव केला; अशा रीतीने हे ओळखले जाते की चाळिसाव्या वचनातील पहिल्या व शेवटच्या लढायांमध्ये पोपसत्तेची प्रतिनिधी सेना असलेली संयुक्त संस्थाने "इजिप्त" (दक्षिणेचा राजा) याचा पराभव करतात.

इ.स.पू. २०० या वर्षी, प्रतीकात्मकरित्या आपण पोपसत्तेला पाहतो, कारण सोरची वेश्या सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यात होणाऱ्या त्रिविध ऐक्याच्या पूर्वसूचनेत आपली व्यभिचाराची गीते गाऊ लागते. त्याच वेळी संयुक्त संस्थान संयुक्त राष्ट्रांवर प्राबल्य मिळविते, आणि अशा रीतीने दहा राजांच्या प्रमुख राजाच्या नात्याने आपले स्थान सुरक्षित करते. रविवारच्या कायद्यात पूर्णत्वास जाणाऱ्या त्या त्रिविध ऐक्याच्या सर्व गतीशील प्रक्रिया सोळाव्या वचनापूर्वीच निश्चित झालेल्या असतात.

संयुक्त राष्ट्रसंघाद्वारे प्रतीकित केलेली अजगराच्या सामर्थ्याची राजकीय रचना, सोळाव्या वचनात, आपली राजकीय रचना पशूला देण्यास संमती देते; परंतु तसे करण्यापूर्वी पोपशाही अजगराच्या धर्मावर विजय मिळविते. पगनवाद पुन्हा एकदा दूर केला गेला पाहिजे. रेगनच्या काळात, चाळिसाव्या वचनातील पहिल्या युद्धात, प्रोटेस्टंटवाद दूर करण्यात आला; आणि शेवटच्या रिपब्लिकन अध्यक्षाच्या काळात अजगराचा धर्मही, इ.स. ५०८ मध्ये जसा झाला होता तसा, कॅथोलिक धर्माच्या अधीन केला जाईल. पोपशाहीला सिंहासनावर बसविण्याच्या विरोधात असलेला कोणताही धार्मिक प्रतिकार दूर करण्याची प्रक्रिया रेगनच्या काळात सुरू झाली, आणि ती ट्रम्पच्या काळात समाप्त होते. धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाचा कॅथोलिकताविरुद्धचा प्रतिकार चाळिसाव्या वचनातील पहिल्या युद्धात दूर करण्यात आला, आणि अध्यात्मवादाचा प्रतिकार चाळिसाव्या वचनातील शेवटच्या युद्धात दूर केला जाईल.

मानवीय घटनांच्या त्याच गुंतागुंतीच्या परस्परसंवादात, प्रकटीकरण अध्याय सतरा मधील दहा राजांवर धार्मिक व राजकीय सत्ता म्हणून धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाने स्वतःची स्थापना केली पाहिजे. अशा प्रकारे, पानियमची लढाई ही त्या काळाची ओळख करून देते, जेव्हा संयुक्त राज्ये प्रकटीकरण 17:16 मधील रविवारच्या कायद्याच्या अगोदर, संयुक्त राष्ट्रसंघावर प्राबल्य मिळवितात.

भविष्यवाणीचा हा एक प्रस्थापित नियम आहे की अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांपैकी प्रत्येकाची स्वतःची विशिष्ट भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये असतात. त्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांपैकी एक असे आहे की पशू (कॅथोलिक धर्म) भविष्यवाणीमध्ये नेहमी रोम शहरात स्थित असतो. खोटा संदेष्टा भविष्यवाणीमध्ये नेहमी संयुक्त संस्थानांमध्ये स्थित असतो. परंतु अजगराच्या बाबतीत, अजगर भविष्यवाणीमध्ये ज्या ठिकाणी स्थित असतो, त्या स्थानाचे वैशिष्ट्य असे आहे की तो नेहमी स्थलांतर करीत राहतो. अजगराची सुरुवात स्वर्गात झाली, त्यानंतर तो एदेनच्या बागेत आला, आणि अखेरीस अजगर मिसरमध्ये स्थित आढळतो.

बोल आणि म्हण, परमेश्वर देव असे म्हणतो: पाहा, हे मिसरदेशाचा राजा फिरऔन, मी तुझ्याविरुद्ध आहे; तू तो महान मगर आहेस, जो आपल्या नद्यांच्या मध्यभागी पडून राहतो, आणि म्हणतो, 'माझी नदी माझीच आहे, आणि मी ती स्वतःसाठी निर्माण केली आहे.' यहेज्केल 29:3.

अजगराचे भविष्यसूचक स्थान बदलते. योहानाच्या काळात, अजगराचे आसन, जे त्याच्या सिंहासनाचे प्रतिनिधित्व करते, ते पर्गामोस येथे असल्याचे ओळखले गेले होते.

आणि पर्गाम येथील मंडळीच्या दूतास लिही; ज्याच्याकडे दोन्ही बाजूंनी धार असलेली तीक्ष्ण तलवार आहे, तो असे म्हणतो; मला तुझी कृत्ये आणि तू कोठे राहतोस हे माहीत आहे, जिथे सैतानाचे सिंहासन आहे; आणि तू माझे नाव दृढपणे धरून ठेवले आहेस, आणि माझ्या विश्वासाचा इन्कार केला नाहीस, अगदी त्या दिवसांतही, जेव्हा अंतिपास, माझा विश्वासू शहीद, जो तुमच्यामध्ये, जिथे सैतान राहतो, तेथे ठार मारला गेला. प्रकटीकरण २:१२, १३.

मूर्तिपूजक रोमची प्रथा अशी होती की, ज्यांच्याशी त्यांचा संबंध येई अशा सर्व मूर्तिपूजक देवतांना ते पुन्हा रोम नगरीत आणत आणि पॅथिऑन मंदिरात त्यांचे प्रतिनिधित्व करीत. म्हणूनच दानियेल नोंद करतो की "त्याच्या पवित्रस्थानाचे ठिकाण खाली पाडण्यात आले." मूर्तिपूजक रोमच्या पवित्रस्थानाचे ठिकाण रोम ही नगरी होती, जी इ.स. 330 मध्ये कॉन्स्टंटॉईनने खाली पाडली; परंतु जे पवित्रस्थान रोमच्या "मध्ये" होते ते पॅथिऑन मंदिर होते; Pan-Theon याचा अर्थ, "सर्व देवतांचे मंदिर" असा होतो. रोमनांनी सैतानाच्या सिंहासनाचे स्थान पर्गमस येथून पॅथिऑन मंदिरात हलविले. सिस्टर व्हाईट आम्हांस सांगतात की मूर्तिपूजक रोम हा अजगर आहे.

"अशा प्रकारे, जरी अजगर हा मुख्यतः सैतानाचे प्रतिनिधित्व करीत असला, तरी दुय्यम अर्थाने तो मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक आहे." The Great Controversy, 439.

फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या काळात फ्रान्सने मिसरच्या नास्तिकतेचा परिचय करून दिला तेव्हा पगन रोम दहा राष्ट्रांत विभागले गेले, आणि फ्रान्स दक्षिणेचा राजा झाला. 1917 पर्यंत अजगर फ्रान्सहून रशियाकडे गेला होता. दहावे वचन 1989 चे प्रतिनिधित्व करते; आणि अकरावे व बारावे वचन "सीमारेषेवरील" लढायांचे (राफिया आणि युक्रेन) प्रतिनिधित्व करतात; आणि पानियमची लढाई सोळाव्या वचनात पोपसत्तेने त्रिविध ऐक्य सुरक्षित करताना ती पूर्ण करते त्या तिसऱ्या पावलाचे प्रतिनिधित्व करते. हे चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

जेव्हा येशू कैसरिया फिलिप्पी [पानियूम] या प्रदेशात आला, तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना विचारले, "लोक मनुष्यपुत्र म्हणून मला कोण म्हणतात?" ते म्हणाले, "काही म्हणतात, तुम्ही योहान बाप्टिस्त आहात; काही, एलियास; आणि इतर, यिर्मया, किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक." तो त्यांना म्हणाला, "पण तुम्ही मला कोण म्हणता?" तेव्हा शिमोन पेत्र उत्तर देऊन म्हणाला, "तू ख्रिस्त आहेस, जिवंत देवाचा पुत्र." आणि येशू उत्तर देऊन त्याला म्हणाला, "शिमोन बारयोना, तू धन्य आहेस; कारण मांस व रक्त यांनी हे तुला प्रकट केलेले नाही, तर स्वर्गातील माझ्या पित्याने. आणि मीही तुला सांगतो, की तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी कलीसिया उभारीन; आणि अधोलोकाची द्वारे तिच्यावर प्रबल होणार नाहीत. आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल." मग त्याने आपल्या शिष्यांना कठोर आज्ञा केली की, तो येशू ख्रिस्त आहे हे त्यांनी कोणालाही सांगू नये. त्या वेळेपासून येशू आपल्या शिष्यांना दाखवू लागला की, त्याने यरुशलमास जावे, आणि वडील, मुख्य याजक व शास्त्री यांच्याकडून अनेक दुःखे सोसावी, ठार मारले जावे, आणि तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठविले जावे. मत्तय 16:13-21.